

2. d)

Od Val. Meziříčí.

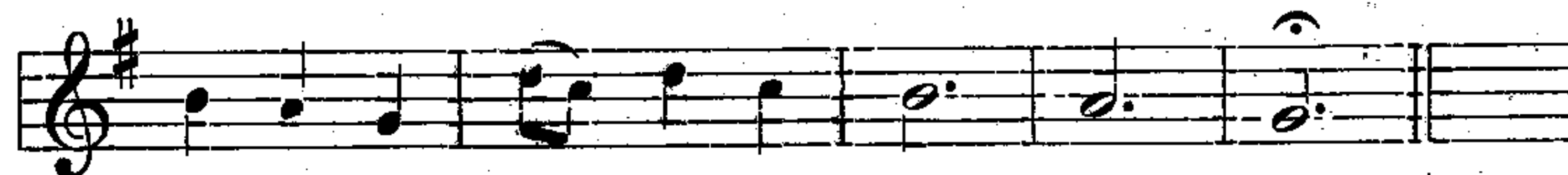
Bart. I. 8, Suš. 484, Bart. I. 34.

Zdlouha.

Ach už sem ze - šel ce - lú Mo - ra - vu po Trenčín, po Tren-

čín, eš - če sem ne - měl ta - kěj ga - lán - ky jak mám včil,

jak mám včil, jak mám včil, jak mám včil.

1 Ach už sem zešel celú Moravu
po Trenčín, po Trenčín,
ešče sem neměl takéj gaľánky
[: jak mám včil, :] [: jak mám včil. :]

2 Přeletěl ptaček přes javorníček
škubál tam mech, mech, mech,
ach to ten ptaček, švarný zpěváček
na pelech, na pelech.

3 Zadała mamka svoju dcerušku
do cizí krajiny,
jak ju zadała, jí zakázala :
ať k ní nechodí.

Maměnka stará, dyž ráno stała
leľuju zaľevať, kšo, kšo, kšo ptáčku,
malý zpěváčku,
złomíš mně leľuju.

Dobře vám, mamko,
dobře vám bylo leľuju zaľevať,
ale mně je zle v cizí krajině
ze zlým mužem bývať.

3. a)

Z Vlčnova.

Erb. 565, Suš. 23.

Zdlouhavě.

Na mšu svatú zvó - ni - jú, na mšu sva - tú zvó - ni - jú, vše - cky pan -

ny na ňu i - dú, všecky pan - ny na ňu i - dú.

[: Na mšu svatú zvónijú, :]
[: všecky panny na ňu idú. :]

[: Krom jedna tá nešla, :]
[: aj tá do zahrady šla. :]

[: Tři růže tam utrhla, :]
[: tři věnce z nich uviła. :]

[: Přišel jest k ní mládenec :]
[: Daj ně, panenke, ten věnec. :]